

I

KDYŽ CHODIL OTEC NEBESKÝ S PETREM PO ŠIROKÉM údolí, roztrhal si Petr košili. – Přišli k jednomu plotu, na němž viselo několik košil. I řekl Petr Otcí nebeskému, že si jednu košili vezme. Otec nebeský nechtěl mu to dovoliti, Petr ale řekl: „Eh, len preca si ju vezmem,“ a vzal ji.

„Keď si vzal, majže si, ale večer puojděš počúvať¹, čo budě baba vraveť²,“ řekl mu Otec nebeský. Petr si košili nechal; když přišla bába večer košile sklízeti s plotu a zpozorovala, že jedna chybí, pravila: „Eh, čo tam, to tam, nach ju Otěc něbeský temu požehná, čo ju vzal!“

Když to Petr vyslechl, šel a Otcí nebeskému vyřídil, co bába povídala. – Otec nebeský mu ale kázal, aby ihned košili zase na plot pověsil. – Stalo se tak. – Šli dále.

Přišli k druhému plotu a na tom viselo mnoho košil. Patřily bohatému gazdovi. Řekl zase Petr Otcí nebeskému, že si jednu vezme, že jich je tam mnoho, ale Otec nebeský mu přivoliti nechtěl. Petr si ale přece jen košili vzal. – „No, keď si vzal, majže si, ale večer puojděš počúvať, čo budě baba vraveť,“ – řekl mu Otec nebeský.

Petr šel večer na posluchy. – Když přišla baba sbíratí košile a viděla, že jedna chybí, začala hřešiti: „Bodaj toho čerti do ohenného pekla odvliekli, čo mně tú košeľu ukradol!“ – Když to Petr Otcí nebeskému vyřídil, řekl Otec nebeský, aby si Petr košili nechal. – To prej bylo proto, že baba Petra k čertům posílala.

II

Jindy zase, když chodili spolu po širokém údolí, poslal Otec nebeský Petra, aby koupil hus pečenou. Petr koupil hus

¹ Poslouchat. ² Řekne.

pečenou, a že byl lačen, snědl po cestě jednu nohu. – I ptal se Otec nebeský, když mu Petr husu přinesl: „Kděže má, Peter, husa druhú nohu?“

„Tá němala druhú,“ odpověděl Petr.

„Ach či si ty viděl, aby husa len jednu nohu mala?“ – řekl mu Otec nebeský.

„Ľala! Otče něbeský, tam stojí husa o jednej nohe!“ zvolal Petr, ukazuje Otcí nebeskému na krdělec³ hus pasoucích se, mezi nimiž stála husa právě na jedné noze. – Otec nebeský neříkal tak ani tak a šli dále. Přišli do lesa a tam našli poklad. Otec nebeský peníze zdvihl a rozdělil je na tři díly. Petr se na ty hromádky díval a zeptal se potom Otce nebeského: „Kemuže budě, Otče něbeský, tento tretí diel, keď smoj dvaja?“

„Jedon budě mně, jedon těbe a tretí temu, čo tú nohu zjedol!“ – řekl Otec nebeský.

„No, Otče něbeský, ja som ju zjedol, keď som bol hladný,“ přiznal se Petr.

Otec nebeský se trochu mrzel na Petra, že ho obelhal, ale hned se zase udobřil a dal mu třetí hromádku, neboť měl Petra velmi rád.

III

Jednou když opět chodil Petr s Otcem nebeským po širokém údolí, nemohli dostati noclehu. – Konečně přišli k jednomu sedláku a ten dovolil jim přenocovati; dal jim i večeři. – Po večeři lehl si Otec nebeský na pec a Petr lehl si k lopatám (před prsk), poněvadž tam tepleji bývá. – Chválil v duchu sedláka, že jim toho noclehu dopřál a ještě i večeři dal, a doufal též na dobré snídání. – Ráno sotva se brieždit počalo, sedlák vstal a hned také na pocestné volal: „Hore, hore!“ – Petr čekal, až bude-li Otec nebeský vstávat, a když viděl, že se nehýbe, zůstal též ležeti. – Po chvíli křikl sedlák zase: „Hore chlapi, keď stě mali večeru a nuocku, chojtěže i robít!“ –

³ Houfek.

a když se Petr zase nehýbal, vzal lopatu, plácl jí Petra několi-krát po hřbetě a odešel ven.

To nebylo ovšem Petrovi milé a litoval, že si nelehl na pec. Mysle si, tam že ho nechá sedlák na pokoji, prosil Otce nebeského, aby si lehl k lopatám, on že si vleze na pec. Otec nebeský udělal mu po vůli. – Po nějaké chvíli přišel sedlák zase, a vida Petra ještě ležeti, zahřešil: „Bodaj ta, veď ti ten spí ako medveď v zime! – A čo ten tam na peci?“ – dodal, ohlídna se na pec. Petr ani nedutal; to když sedlák viděl, vzal lopatu a opět ho notně plácl, v důmnění, že je to ten druhý. – Když se ale Petr ještě nehýbal, sedlák rozmrzen odešel. – Petr ale, jak ho viděl odcházeti, rychle vstal, a nečekaje na snídání, prosil Otce nebeského, aby jen rychle ze stavení toho hugána⁴ odešli. – Otec nebeský se maličko usmál, neřekl tak ani tak a šli dále.

⁴ Hrubíán, hulvát.